

ZARZĄDZENIE Nr 15/2021

Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Nisku
z dnia 8 grudnia 2021 r.

**w sprawie wprowadzenia Procedury ewakuacji osób niepełnosprawnych
w Powiatowym Urzędzie Pracy w Nisku**

Na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów oraz § 15 ust. 9 Regulaminu Organizacyjnego Powiatowego Urzędu Pracy w Nisku

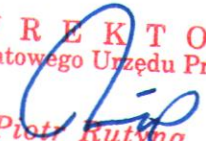
z a r z ą d z a m, co następuje:

§ 1

1. Wprowadzam do stosowania Procedurę ewakuacji osób niepełnosprawnych w Powiatowym Urzędzie Pracy w Nisku w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszego zarządzenia.
2. Zobowiązuję wszystkich użytkowników budynku PUP w Nisku do zapoznania się z treścią Procedury oraz przestrzegania zawartych w niej ustaleń.

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

D Y R E K T O R
Powiatowego Urzędu Pracy

Piotr Kutyna

PROCEDURA EWAKUACJI OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH W POWIATOWYM URZĘDZIE PRACY W NISKU

Rozdział I

Wstęp

W myśl głównych zasad demokratycznego państwa prawnego tj. zasady sprawiedliwości społecznej, równości oraz zakazu dyskryminacji w życiu politycznym, społecznym i gospodarczym, Rzeczypospolita Polska gwarantuje prawną ochronę osób niepełnosprawnych. Wielosektorowe rozwiązania nie doprowadziły jednak do stworzenia skutecznych oraz stabilnych mechanizmów integracji społecznej i w efekcie można w wybranych sferach życia społecznego zaobserwować stan społecznego wykluczenia znacznej liczby osób niepełnosprawnych. Zjawisko to widoczne jest również w zakresie problematyki ewakuacji osób niepełnosprawnych w czasie potencjalnego i realnego zagrożenia bezpieczeństwa. Niestety, istnieje brak szczegółowych wymagań w przypadku ewakuacji takich osób z budynku, nie ma uregulowań dotyczących obligatoryjnych tras ewakuacji dla osób niewidomych, niedowidzących oraz osób o ograniczonej możliwości poruszania się. Zauważalny jest również brak specjalistycznych rozwiązań legislacyjnych poświęconych bezpieczeństwu ewakuowanych niepełnosprawnych. Dyrektor PUP powołał zespół, którego celem jest autorskie opracowanie procedury ewakuacji osób niepełnosprawnych przebywających na terenie PUP, której intencją jest zapewnienie sprawnego przeprowadzenia bezpiecznej ewakuacji osób niepełnosprawnych w sytuacji wystąpienia zagrożenia w budynku PUP w Nisku. Po dokonaniu, przez powołany zespół, analizy oceniającej rodzaj niepełnosprawności petentów przebywających w PUP w Nisku ustalono, że na terenie PUP przebywają najczęściej osoby:

- niepełnosprawne ruchowo,
- z dysfunkcjami słuchu,
- z dysfunkcjami wzroku.

Powstały plan ewakuacji precyzuje zarówno koncepcję prowadzenia ewakuacji, w zależności od istniejących uwarunkowań, jak i określa zasoby niezbędne do realizacji tego zadania. Podczas procedury ewakuacji z miejsca niebezpiecznego do bezpiecznego, w ramach zasady pierwszeństwa, uwzględniono kolejność ewakuacji i pierwszeństwem objęto właśnie osoby niepełnosprawne. Opracowujący procedurę zespół ustalił, że w czasie zagrożenia nie wystarczy – choć jest niezwykle istotny - altruizm i pomoc niepełnosprawnym.

Niezbędnym okazało się przygotowanie procedury ewakuacji:

- 1) sporządzenie uporządkowanych i racjonalnych działań standardowych procedur dotyczących ewakuacji osób niepełnosprawnych z uwzględnieniem faktu, iż niepełnosprawni nie tworzą jednolitej grupy osób,
- 2) działań informacyjnych i edukacyjnych,
- 3) nabycie umiejętności ewakuacyjnych przez Zespół ds. ewakuacji.

Rozdział II

Zasady postępowania na wypadek powstania pożaru i innego miejscowego zagrożenia w Powiatowym Urzędzie Pracy w Nisku

1. Zasady alarmowania

Każdy, kto zauważył pożar lub uzyskał informację o pożarze czy zagrożeniu obowiązany jest zachować spokój i nie dopuszczając do paniki natychmiast zaalarmować:

- wszystkie osoby znajdujące się w sąsiedztwie pożaru narażone na jego skutki, Państwową Straż Pożarną - telefon 998 lub 112
- Dyrektora PUP
- pracowników, którzy mogą pomóc przy ewakuacji osób niepełnosprawnych.

Po uzyskaniu połączenia ze strażą pożarną należy wyraźnie podać:

- gdzie się pali - nazwa obiektu, dokładny adres,
- co się pali, czy istnieje zagrożenie życia ludzi, czy w rejonie pożaru lub bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się materiały łatwo zapalne itp.,
- numer telefonu, z którego podaje się informację oraz swoje imię i nazwisko.

UWAGA:

po potwierdzeniu przyjęcia zgłoszenia przez dyżurnego telefonistę, należy odłożyć słuchawkę i odczekać przy telefonie na ewentualne sprawdzenia.

W razie potrzeby (wypadku lub awarii) należy zaalarmować: Pogotowie Ratunkowe - tel. 999 lub 112, Policję - tel. 997 lub 112, Pogotowie Gazowe - tel. 992, Pogotowie Energetyczne - tel. 991.

Rozdział III

Organizacja ewakuacji, zadania i obowiązki pracowników

W przypadku wystąpienia zagrożenia powodującego konieczność przeprowadzenia ewakuacji osób i mienia z obiektu, decyzję o podjęciu ewakuacji podejmuje Dyrektor PUP lub osoba przebywająca w budynku lub osoba przez niego wyznaczona. Zadania poszczególnych pracowników przedstawia poniższy opis:

1. Osoba, która zauważyła pożar lub miejscowe zagrożenie:
 - musi zachować spokój
 - niezwłocznie powiadomić wszystkie osoby przebywające w zagrożonym budynku o powstałym zagrożeniu,
 - powiadomić straż pożarną oraz Dyrektora PUP.
2. Kierownik akcji ewakuacyjno - gaśniczej – Dyrektor PUP lub osoba przez niego wyznaczona - z chwilą ogłoszenia alarmu zobowiązany jest do upewnienia się, czy została powiadomiona Straż Pożarna. Ponadto wyznacza osoby odpowiedzialne za przebieg ewakuacji, wyznacza osoby odpowiedzialne za ewakuację osób niepełnosprawnych. Ustala także ewentualną potrzebę ewakuacji sprzętu i mienia, określając w tym celu sposób, kolejność i rodzaj ewakuowanego mienia. Nie dopuszcza

do powrotu w miejsce zagrożone wcześniej ewakuowanych ludzi. Nadzoruje przebieg ewakuacji. Po zakończeniu ewakuacji zbiera informacje od personelu o stanie ilościowym ewakuowanych pracowników i osób niepełnosprawnych w PUP. W przypadku podejrzenia, że ktoś został w obiekcie (niepełnosprawni lub pracownicy), niezwłocznie o tym fakcie powiadamia dowódcę Straży Pożarnej. W przypadku przybycia jednostek Straży Pożarnej w trakcie akcji ewakuacyjnej, kierujący przebiegiem akcji zobowiązany jest do złożenia krótkiej informacji o przebiegu akcji, a następnie podporządkowania się poleceniom dowódcy przybyłej jednostki taktycznej Straży Pożarnej.

3. Pracownik techniczny (wyznaczona wcześniej osoba) – otwiera wszystkie drzwi wyjść ewakuacyjnych, wyłącza dopływ prądu elektrycznego głównym wyłącznikiem, znajdującym się przy głównym wyjściu ewakuacyjnym z budynku. Przynosi sprzęt do ewakuacji osób niepełnosprawnych ruchowo (krzesła, wózki, koce itp.). Czynnie bierze udział w pomocy osobom niepełnosprawnym.
4. Osoba wyznaczona do procesu ewakuacji z chwilą ogłoszenia alarmu zobowiązana jest do:
 - spokojnego poinformowania osób niepełnosprawnych o konieczności opuszczenia obiektu,
 - wyznacza bezpośredniego asystenta osoby niepełnosprawnej (jako formy ogólnodostępnego wsparcia dla osoby niepełnosprawnej), która doprowadzi niepełnosprawnego do punktu koncentracji ewakuowanych,
 - osoby muszą być wyznaczone przez kierującego ewakuacją personalnie, nigdy nie mówimy: „Niech ktoś im pomoże”,
 - ustalenia liczby niepełnosprawnych przebywających w pomieszczeniu,
 - wyznaczenia na czoło grupy „prowadzącego” (sama wychodzi ostatnia zamykając drzwi pomieszczenia, drzwi nie wolno zamykać na klucz, jeżeli czas na to pozwala, zamyka okna).

Należy uformować szyk i kierując się do najbliższego wyjścia ewakuacyjnego (bezpieczną drogą) opuścić obiekt. Przy prowadzeniu ewakuacji należy

kontrolować, aby nikt nie pozostał w pomieszczeniu lub nie odłączył się od grupy. Po opuszczeniu budynku wyprowadzający udaje się z osobami niepełnosprawnymi na miejsce zbiórki i zgłasza grupę kierującemu akcją. Na miejscu zbiórki należy sprawdzić, czy zgadza się stan osobowy tj. czy wszyscy zostali wyprowadzeni z zagrożonego miejsca. W dalszym ciągu należy pilnować, aby nikt nie oddalił się, albo nie próbował powrócić do budynku, „bo czegoś zapomniał” !!!!! W przypadku braku jakiegokolwiek osoby na miejscu zbiórki należy niezwłocznie powiadomić osobę kierującą akcją, a w przypadku, gdy jest już Straż Pożarna dowódcę. Jeżeli droga ewakuacyjna jest zadymiona i wyprowadzający stwierdza, że nie ma możliwości przejścia, należy pozostać w pomieszczeniu, uszczelnić drzwi (kocem, odzieżą itp.), zadzwonić do Straży Pożarnej (tel. 998) lub powiadomić krzyżąc przez okno o uwięzieniu. Personel administracyjno-biurowy niezwłocznie zgłasza się do dyspozycji kierownika akcji ewakuacyjno-gaśniczej. Pomaga przy ewakuacji osób o ograniczonej sprawności ruchowej.

UWAGA – w przypadku powstania zdarzenia pożarowego lub innego miejscowego zagrożenia, ustala się następujący sposób alarmowania: Alarm głosem: **Uwaga pożar, proszę opuścić obiekt!** lub **Uwaga, uwaga zarządzam ewakuację!** Prawidłowa ewakuacja wszystkich osób niepełnosprawnych powinna przebiegać w następujący sposób: w pierwszej kolejności należy ewakuować osoby z tej części obiektu, w której powstał pożar lub te, które znajdują się na drodze rozprzestrzeniania się ognia. Wśród ewakuowanych w pierwszej kolejności powinny być osoby o ograniczonej z różnych względów zdolności poruszania się, natomiast zamykać strumień ruchu powinny osoby, które mogą poruszać się o własnych siłach. Podczas ewakuacji strumień ludzi należy kierować zgodnie z kierunkami określonymi przez znaki ewakuacyjne do wyjść ewakuacyjnych prowadzących na zewnątrz, należy jednak pamiętać, żeby wybrać drogę najbezpieczniejszą, a nie najkrótszą. Osoby niepełnosprawne ruchowo oraz z dysfunkcjami wzroku należy ewakuować przenosząc na rękach, krzesłach, wózkach, kocach lub innym sprzęcie przeznaczonym do ewakuacji osób (patrz rozdział VI „Sposoby ewakuacji osób

niepełnosprawnych ruchowo i z dysfunkcjami wzroku”). Przy silnym zadymieniu dróg ewakuacyjnych należy poruszać się w pozycji pochylonej, starając się trzymać głowę jak najniżej, ze względu na mniejsze zadymienie panujące w dolnych partiach pomieszczeń i korytarzy.

Usta i drogi oddechowe należy w miarę możliwości zasłonić chustką zmoczoną w wodzie – sposób ten ułatwia oddychanie. Podczas ruchu przez mocno zadymione odcinki dróg ewakuacyjnych należy poruszać się wzdłuż ścian, by nie stracić orientacji co do kierunku ruchu. Do celów ewakuacyjnych przy silnym zadymieniu należy wykorzystać otwory okienne. Jeżeli droga ciągami komunikacyjnymi (korytarze, klatki schodowe) może być niebezpieczna z powodu np.: dużego zadymienia lub wysokiej temperatury należy wybrać pomieszczenie do ukrycia się i bezpiecznego poczekania na pomoc straży pożarnej.

WAŻNE! Podczas szukania schronienia należy zwrócić uwagę na to, co jest za oknami, ponieważ przybyłe służby ratownicze muszą mieć możliwość podjechania pod okna budynku samochodami wyposażonymi w wysokościowy sprzęt ratowniczy, dzięki któremu ewakuacja osoby niepełnosprawnej będzie możliwa.

Rozdział IV

Sposoby komunikowania się z osobami z dysfunkcjami wzroku

1) Podczas ewakuacji, zanim zostanie nawiązany kontakt fizyczny, należy uprzedzić o tym osobę niewidomą. Należy rozpocząć od nawiązania kontaktu słownego, wymienić swoje imię i koniecznie powiedzieć, co się dzieje.

2) Osoby niewidome korzystają ze swoich rąk dla utrzymywania równowagi, więc nie należy chwytać ich za rękę, szarpać, łapać za laskę, popychać i przesuwac. W celu poprowadzenia takiej osoby należy zaproponować jej swoje ramię. Wówczas stanie ona za osobą prowadzącą i chwyci ją dłonią nieco powyżej łokcia. Cztery palce wsunie pomiędzy rękę i tułów, a kciukiem obejmie ramię z zewnątrz. W ten sposób osoba niewidoma będzie mogła doskonale

orientować się, jakie ruchy wykonuje osoba prowadząca. Poruszając się z osobą niewidomą, asystent zawsze i wszędzie idzie pierwszy, a osoba niewidoma pół kroku za nim. Należy pamiętać, aby obserwować nie tylko ziemię przed sobą i osobą niewidomą, ale także przestrzeń obejmującą tułów i głowę osoby niewidomej. Chodzi o to, aby nie zahaczyć o jakiegokolwiek elementy wiszące, stojące, wystające poza obrys budynku itp. W przypadku znalezienia się w ciasnej przestrzeni (np. w wąskich drzwiach), należy zasygnalizować to osobie niewidomej słownie oraz przez wysunięcie łokcia w tył. Wówczas osoba niewidoma schowa się za plecami i będzie mogła pokonać drogę „gęsiego”. Idąc, koniecznie trzeba opisywać otoczenie i wskazywać przeszkody np. schody „w górę”, „w dół”. Przechodząc przez drzwi, osoba niewidoma powinna znaleźć się po stronie zawiasów. Należy poinformować ją odpowiednio wcześniej o takim manewrze i konieczności zmiany trzymanego ramienia. Asystent otwiera drzwi, a osoba niewidoma, zabezpieczając swoją twarz wolną ręką, złapie skrzydło, a następnie sama je zamknie. Sam okrzyk „uwaga!” nie pozwoli jej zorientować się, czy ma się zatrzymać, uciekać, pochylić czy coś przeskoczyć.

Rozdział V

Sposoby komunikowania się z osobami z dysfunkcjami słuchu

- 1) Podczas ewakuacji osoby niesłyszące i osoby niedosłyszące będą potrzebowały wsparcia w sytuacji zagrożenia głównie w komunikacji, przekazaniu informacji i sprawdzeniu, czy została zrozumiana. W przypadku osób niesłyszących czy osób niedosłyszących stosowanie komunikatorów dźwiękowych jest mało skuteczne albo wręcz bezskuteczne.
- 2) Komunikacja z osobami z dysfunkcjami słuchu musi być realizowana za pomocą specjalnych środków powiadamiania o zagrożeniu. W głównej mierze konieczny będzie kontakt osobisty. Jeśli nie potrafimy w żaden inny sposób ostrzec, to chociażby przez napis na kartce.

3) Zanim zacznie mówić się do osoby niesłyszącej lub niedosłyszącej, należy upewnić się, że patrzy na mówiącego. W zależności od sytuacji można zamachać ręką, dotknąć jej ramienia. Należy mówić z twarzą zwróconą w kierunku rozmówcy. Jeżeli osoba niesłysząca lub niedosłysząca nie zrozumie któregoś zdania, nie powtarzamy go, a należy ująć to, co chce się powiedzieć inaczej.

Rozdział VI

Sposoby ewakuacji osób niepełnosprawnych ruchowo i z dysfunkcjami wzroku

Przenoszenie ratowanych osób z dysfunkcjami ruchu i w razie potrzeby z dysfunkcjami wzroku (przy dużym zagrożeniu) może się odbyć przy zastosowaniu jednego z poniższych sposobów:

1. Ewakuacja poszkodowanego przez dwie osoby przy użyciu noszy.
2. Chwył „kończynowy” - jeden z ratujących chwytą ewakuowanego pod pachy, stojąc od strony jego głowy, a drugi pod kolana, stojąc tyłem do ratowanego. Ewakuowanego wynoszą nogami do przodu.
3. Przenoszenie „na stołeczku” - ratujący odpowiednim uchwytem dłoni tworzą siedzenie z rąk, na których siada ratowany, trzymając ratujących za szyję. Ratujący lekko zwrócenii do siebie, ukośnie do kierunku ewakuacji, wynoszą ratowanego.
4. Przenoszenie „chwytem huśtawkowym” - ratujący chwytają się za ręce „zewnątrznie”, wkładając je pod siedzenie ratowanego, rękami „wewnętrznyimi” po wzajemnym uchwycie na wysokości łokcia zabezpieczają ratowanego od tyłu, tworząc wsparcie na wysokości górnej części jego pleców.
5. Wynoszenie osób przy zastosowaniu „stołeczka” może mieć miejsce wówczas, gdy ewakuowany jest w stanie pomagać sobie rękami. Chwył „huśtawkowy” stosuje się w wypadku ratowania osób, które doznały obrażeń jednej lub obu rąk i nie mogą trzymać się za szyję ratujących.

6. Przenoszenie „chwytym strażackim” - polega na tym, że ratowany po odpowiednim chwycie wstępnym wykonanym przez ratującego, znajduje się w poprzecznym ułożeniu - zwisając na jego barkach. Ratujący ma jedną rękę przełożoną pomiędzy nogami ratowanego, trzymając go za rękę na wysokości nadgarstka, druga ręka ratowanego zwisa swobodnie z tyłu. Ratujący ma również drugą rękę wolną i może jej użyć np. do przytrzymania się poręczy schodów, bocznic drabiny itp.
7. Podczas przenoszenia „uchwytem tłumokowym” - ratowany zakłada ręce od tyłu przez ramiona ratującego, aby zwisały one na piersi ratującego. Ciało powinno spoczywać na plecach ratującego w taki sposób, aby nogi zwisały 15 - 20 cm nad ziemią. W określonych wypadkach ratujący przytrzymuje zwisające ręce przenoszonego. Może też czynić to ręką, używając drugiej do lepszego ułożenia i przytrzymania ratowanego na plecach lub złapania się poręczy, np. przy schodzeniu po schodach.
8. Przenoszenie „chwytym na barana” - ratowany leży na plecach ratującego i przytrzymuje się rękami za jego szyję. Ratujący podchwytym pod kolana przytrzymuje ratowanego w ten sposób, aby środek ciężkości ratowanego znajdował się na wysokości krzyża ratującego. Ratujący, podobnie jak w wypadku chwytu „tłumokowego” jest lekko pochylony do przodu.

Podczas ewakuacji osób z dysfunkcjami wzroku należy pamiętać, że:

- 1) u osób tych, zmiany zachodzące w szybkim tempie powodują dezorientację, panikę, stres, niechęć lub niemożność działania,
- 2) osoba niewidoma nigdy nie widziała pogorzeliśka, rumowiska, ognia, sprzętu ratowniczego,
- 4) osoby z dysfunkcjami wzroku mają dobrze rozwiniętą pamięć przestrzenną najbliższego otoczenia, dlatego w przypadku usłyszenia komunikatu o ewakuacji, będą najprawdopodobniej kierowały się drogą, którą znają, a która może prowadzić np. do ogniska pożaru, stąd tak ważne jest wskazanie asystenta osoby niepełnosprawnej,
- 5) osoby z dysfunkcjami wzroku mają trudność poruszania się bez przewodnika w terenie nieznanym lub znanym, lecz o zmienionej charakterystyce.

Elementy ułatwiające ewakuację osób z dysfunkcjami wzroku:

- 1) brak lęku przed ciemnością,
- 2) ufność w stosunku do osób widzących i dokładne wykonywanie ich poleceń głosowych,
- 3) dotyk, słuch, węch i smak kompensują brak wzroku, również przy rozpoznawaniu zagrożeń,
- 4) brak chęci samowolnego oddalania się i poruszania w nieznanym terenie, co ułatwia pracę ratownikom już po samej ewakuacji,
- 5) sprawność fizyczna i umysłowa, możliwy kontakt głosowy. W przypadku małego zagrożenia (np. niewielkie zagrożenie chemiczne, ekologiczne, rozszczelnienie instalacji grzewczej w budynku itp.) ewakuację osób niewidomych należy przeprowadzić według zasad opisanych w rozdziale IV niniejszej procedury. Asystent osoby niepełnosprawnej spokojnie wyprowadza niewidomego do bezpiecznego miejsca, bo jest na to czas. Gdy zaistnieje bezpośrednie zagrożenie życia (np. pożar, zagrożenie wybuchem gazu, zagrożenie terrorystyczne) ewakuację osób niewidomych należy przeprowadzić według zasad przedstawionych w rozdziale VI.

Rozdział VII

Sposoby ewakuacji osób z dysfunkcjami słuchu

Podczas ewakuacji osób z dysfunkcjami słuchu należy pamiętać, że:

- 1) osób tych nie poinformujemy o zagrożeniu za pomocą DSO (dźwiękowy system ostrzegawczy), informacji głosowych, syren, głośników,
- 2) osoby te czytają z ust lub rozmawiają w języku migowym (nieznajomość języka migowego wśród większości społeczeństwa utrudnia przekazywanie informacji o obecności zagrożeń),
- 3) osoby te mogą mieć problem w przekazaniu informacji o swoim stanie zdrowia,
- 4) z osobami tymi będzie utrudniony lub wręcz niemożliwy kontakt w ciemności i zadymieniu.

Elementy ułatwiające ewakuację niedosłyszących:

- 1) sprawność fizyczna umożliwia samodzielne poruszanie się oraz samodzielne wykonywanie zalecanych i zademonstrowanych czynności,
- 2) wyostrome receptory wzroku, węchu i dotyku kompensują brak słuchu,
- 3) ufność w stosunku do osób słyszących i otwartość na pomoc z ich strony.

Rozdział VIII

Panika osób niepełnosprawnych i sposoby przeciwdziałania jej

Panikę osób niepełnosprawnych wywołują następujące czynniki:

- 1) gwałtowny, dynamiczny, ale dający się zaobserwować wzrokowo rozwój zdarzenia, powodujący zbliżenie się strefy zagrożenia (np. rozwój pożaru do wielkości przekraczającej wzrost człowieka i zbliżająca się strefa spalania, obniżenie się strefy zadymienia do wysokości oczu),
- 2) nacisk tłumu, w szczególności dotyczy osób niewidzących oraz niedowidzących,
- 3) brak oświetlenia, w szczególności dotyczy osób niepełnosprawnych ruchowo oraz niedosłyszących,
- 4) krzyki i wrzaski o charakterze panicznym osób z tłumu,
- 5) nagły, głośny alarm pożarowy lub określający inne zagrożenie, przy jednoczesnym pojawieniu się symptomów zagrożenia (dym, temperatura, płomienie, trzaski, krzyki itp.).

Panika może zostać opanowana w zarodku lub też może się dynamicznie rozwinąć, tak jak rozwija się zagrożenie.

Na rozwój paniki mają wpływ następujące zjawiska:

- 1) szerzenie się przerażenia w grupie i objawów strachu u innych,
- 2) rozwój strachu spowodowany niebezpieczeństwem niemożliwym do opanowania,
- 3) pojawienie się jednostkowych zachowań o charakterze panicznym np. paniczny wrzask, paniczna ucieczka, paniczne przepychanie się do wyjścia.

Możliwość wybuchu paniki zawsze istnieje w razie pożaru lub innego miejscowego zagrożenia w obiektach, w których przebywa większa liczba ludzi.

Rozdział IX

Szkolenia teoretyczne i praktyczne pracowników PUP w Nisku

Przeprowadzenie sprawnej i zorganizowanej ewakuacji osób niepełnosprawnych będzie możliwe poprzez odpowiednie przygotowanie do tych czynności pracowników administracyjnych. Pomiędzy osobą niepełnosprawną a osobą organizującą i udzielającą pomocy należy wypracować umiejętność nawiązania kontaktu i znajomości metod wsparcia w sytuacji zagrożenia. W związku z tym pracowników PUP należy zapoznać z obowiązującymi Zasadami ewakuacji pracowników oraz innych osób z budynku, z Procedurą ewakuacji osób niepełnosprawnych w PUP w Nisku.

Indywidualne szkolenie teoretyczne pracowników PUP w zakresie ewakuacji:

- przy okazji wstępnego szkolenia BHP i ppoż. pracowników nowoprzyjmowanych do pracy,
 - przy okazji okresowego szkolenia z zakresu bhp,
 - ćwiczenia, na których będzie realizowana praktyczna ewakuacja, uwzględniająca zasady ewakuacji osób z niepełnosprawnościami.
- Po praktycznym sprawdzeniu ewakuacji zostanie ona omówiona z całą grupą. Ćwiczenia te pozwolą na wypracowanie prawidłowej komunikacji pomiędzy osobami niepełnosprawnymi, a ewakuującymi ich asystentami oraz na wypracowaniu prawidłowych reakcji w sytuacji zagrożenia. Szkolenia praktyczne będą przeprowadzane raz na dwa lata.

Rozdział X

Zakończenie

Za bezpieczeństwo na terenie PUP w Nisku odpowiedzialny jest Dyrektor PUP. Odpowiednie warunki techniczne zabudowań i organizacja ewakuacji nabierają

szczególnego znaczenia, jeśli z budynków korzystają również osoby niepełnosprawne. W związku z tym zaszła konieczność opracowania skutecznego sposobu ochrony przed zagrożeniem pożarowym lub innym miejscowym zagrożeniem osób niepełnosprawnych. Organizacja ich ewakuacji doprowadziła do opracowania Procedury ewakuacji osób niepełnosprawnych w PUP w Nisku określającej wytyczne postępowania na wypadek zagrożenia, obowiązki pracowników PUP, sposoby alarmowania i sposoby ewakuacji osób niepełnosprawnych ruchowo, z dysfunkcjami słuchu i z dysfunkcjami wzroku. Podczas teoretycznego szkolenia wstępnego BHP dla pracowników omawiane będą przez Specjalistę ds. BHP i ppoż. procedury ewakuacji z udziałem osób niepełnosprawnych opisane w niniejszym dokumencie. W przypadku obiektu przeznaczonego dla ponad 50 osób będących jego stałymi użytkownikami należy regularnie organizować praktyczne sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji. Zgodnie z §17 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz.U. z 2010 r. Nr 109, poz. 719 z późn. zm.) takie ćwiczenia powinny odbywać się co najmniej raz na dwa lata.

O terminie ćwiczeń powiadamiana jest KPPSP w Nisku, która (mimo braku takiego obowiązku) każdorazowo czynnie uczestniczy w tym wydarzeniu celem:

- 1) sprawdzenia umiejętności działania pracowników administracyjnych i pracowników technicznych w sytuacjach zagrożenia pożarem lub innych miejscowych zagrożeń,
- 2) sprawdzenia umiejętności udzielania wsparcia przez asystentów osobom niepełnosprawnym,
- 3) sprawdzenia umiejętności ewakuacyjnych osób niepełnosprawnych w warunkach zagrożenia zdrowia i życia,
- 4) zapoznania strażaków z aktualnymi danymi na temat liczby pracowników, liczby osób niepełnosprawnych i rodzaju niepełnosprawności, infrastruktury i wyposażenia w budynku PUP.

Opracowujący procedurę zespół ustalił, że sukces ewakuacji osób niepełnosprawnych uzależniony jest od:

- 1) przedstawienia i zapoznania z procedurą ewakuacji osób niepełnosprawnych z uwzględnieniem faktu, iż niepełnosprawni nie tworzą jednolitej grupy osób,
- 2) działań informacyjnych, edukacyjnych oraz ćwiczeń praktycznych z udziałem pracowników PUP, których celem będzie nabycie umiejętności ewakuacyjnych.

Legenda:

Ewakuacja obejmuje pracowników i osoby niepełnosprawne tylko i wyłącznie z parteru budynku PUP w Nisku usytuowanego w Nisku na ul. Sandomierskiej. Ewakuacja może być prowadzona przez osoby funkcyjne równocześnie z pomieszczeń biurowych oraz WC wyjściami ewakuacyjnymi na plac obok budynku PUP (rejon zbiórki).

Wykaz osób funkcyjnych procesu ewakuacji, w tym ewakuacji osób niepełnosprawnych w PUP w Nisku

1. Kierujący procesem ewakuacji – Dyrektor PUP w Nisku lub osoba wyznaczona przez Dyrektora PUP – Z-ca Dyrektora PUP.
2. Osoba odpowiedzialna za alarmowanie i zgłoszenie zagrożenia do KP PSP w Nisku oraz do innych służb – Marcin Ślusarczyk.
3. Osoba prowadząca akcję gaśniczą podręcznym sprzętem gaśniczym – Marcin Ślusarczyk lub Marek Soja.
4. Osoba techniczna odpowiedzialna za otwarcie drzwi ewakuacyjnych i wyłączenie prądu głównym wyłącznikiem prądu – Marcin Babiarz lub Marek Soja.
5. Asystenci osób niepełnosprawnych:
 - 1) Małgorzata Zańko,
 - 2) Anna Bajek,
 - 3) Krzysztof Zybura,
 - 4) Dariusz Marciniak.